

Молоді Друзі! Українські Школярі!

Ви знаєте з оповідань своїх батьків та старших братів, що молода Українська Держава 15 літ тому, на декількох фронтах нараз, боролася проти ненажерливих, жорстоких споконвічних ворогів. Хоч вороги, спільними силами нас побідили, то всеж Український Нарід не погодився з неволею й приправляється до нової збройної розправи з ворогами. Бо вороги, забравши українські землі, що їх наші прадіди, діди і батьки обробляли й скроплювали рясним потом, вzialiся нищити все, що є українське, та знуцаються над нашим народом. Зокрема поляки віддали величезні обшари нашої землі своїм осадникам-колоністам, а українських безземельних селян післали на жерби. Польські езекутори забирають у Ваших батьків та матерей майно, навіть найнеобхідніші річі. Польська поліція катує Ваших батьків, матерей, братів та сестер, лише за те, що вони Українці, і що не хочуть покірно схилити голову перед польськими панами та поліцаями. Українцями заповнюються польські в'язниці. Над в'язнями жорстоко знуцаються. Найкращих синів Українського Народу в'шають і стріляють за те, що вони стають в обороні рідної землі й народу.

Але цього їм ще замало. Вони знають, що на зміну тих героїв, що впали у боротьбі за Україну, прийдете Ви, молоді борці, вірні Українському Народові. Вони знають, що Ви їх заступите і ще з більшим завзяттям будете боротися з катами-окупантами, що заграбували наші землі. А тому поляки не хочуть, щоб Ви довідалися про славні героїські діла Української Нації в минулому, про її хоробрих князів, великих гетьманів, відважних запорожців і гайдамаків, що наводили жах на ворогів України, про тих, що не гнули перед ворогами спини й скидали ярмо, яке на Український Нарід накладали вороги.

Поляки забороняють Вам також вчитися про багатства української землі бо не хочуть, щоб ви довідалися, що давніше вільний Український Нарід був багатим і заможним, та що він буде знову багатим і заможним, коли викинемо ляхів із наших земель. Поляки забороняють Вам вчитися про те, що вони самі і інші вороги грабують Україну.

Поляки хочуть, щоб Ви були несвідомі, і щоб Ви не знали, що Ви Українці; вони хочуть, щоб Ви навчилися польської мови, забули все рідне, українське та зробилися поляками; вони хочуть щоб Ви навчилися їхньої брехливої історії та вихваляли польських королів, цих грабіжників і руйників України; вони хочуть, щоб Ви навчилися панувати польських панів, які знуцалися й катували наш нарід та які запродували жидові наші церкви, а наших людей міняли на собак; вони хочуть, щоб Ви не довідалися, як поляки колись забирали від Ваших прадідів останню кєрвавицю, палили, так само, як і тепер палять, наші хати і віддавали в неволю наш нарід.

Поляки не хочуть щоб Ви вчилися в рідній мові, в мові наших славних прадідів, дідів, батьків, в тій мові, в якій вчила Вас рідна Нєня молитися; поляки не хочуть, щоб Ви співали українських пісень, яких співали Ваші діди, батьки й брати, як ішли до бою за волю України, або за тяжкою працею та яких співала Ваша Нєня, Вас колисаючи.

І тому поляки спольщили школу, до якої ходите Ви, українські школярі.

Поляки хочуть через школу і при допомозі вчителів зробити з Вас вірних рабів, слухняних і покірливих горезжан Польщі; вони хочуть Вас навчити ненавидіти все українське й похати все польське. Вони хочуть зробити з Вас зрадників Українського Народу.

Але пам'ятайте, Любі Друзі: коли Ви заломитеся, то Ваші діти і внуки проклинатимуть Вас за те, що Ви замість вибороти для них долю й Українську Державу, самі допомагали ворогам накласти на них тяжке ярмо. І не буде тоді Український Нарід шанувати Ваших могил, як зараз Український Нарід шанує могили тих, що полягли за його волю. Не буде Український Нарід складати на Вашу честь і про Ваші славні діла пісень.

Тому не дайте, щоб з Вас вороги зробили яничарів! Не дайте, щоб ляхи обернули Вас у своїх слухняних рабів! Ви маєте бути лицарями й борцями за волю України! Перед Вами велика, свята боротьба.

Ви, Молоді Українці, виборюйте для себе рідну, справжню українську школу, в якій Вас вчитиме щирий, кохаючий свою землю і нарід, учитель — Українець, в якій Вас вчитимуть кохати свою рідну землю — Україну, свій Український Нарід, шанувати її славу минуле. Боріться за школу, в якій ви вийдете справжніми синами свого народу й землі, борцями за кращу Долю й Волю. З якої Ви вийдете хоробрими лицарями!

Не чекайте, щоб вам хтось виборів власну українську школу, а самі ставайте до боротьби! Дружно! Як один! Спільною лавою! Ви мусите самі за себе подбати, самі вибороти власну українську школу без ляха й лицького духа! Самі мусите вибороти науку в рідній мові. Ставайте до боротьби за науку про Україну, її славу й багатства.

Щоб Ваша боротьба була успішною робіть ось що:

1. В школі жадайте, щоб Вас учив учитель щирий Українець, що кохає Україну, а не поляк зайда, або хрунь.

2. Жадайте науки в українській мові, а не в мові нашого ворога й грабіжника-поляка.

3. Коли поляк учитель схоче, щоб Ви молилися по-польски, Ви вперто моліться по-українськи. Всі як один!

4. Коли учитель звертатиметься до Вас по-польски, не відповідайте йому або кажіть, що Ви його не розумієте.

5. Коли учитель схоче, щоб Ви співали польських пісень — Ви вперто співайте тільки українських.

6. Жадайте, щоб учитель оповідав Вам не про Польщу, а про Україну, про князів, про гетьманів і козаків, про боротьбу України з її ворогами. Коли вчитель оповідає про Польщу, підносьте галас у школі, співайте українські патріотичні пісні як «Не пора», «Ми гайдамаки».

7. Нищіть по шкільних бібліотеках кожну книгу, в якій оповідається про Польщу та її вихвалюється. Нищіть підручники, які вчать вас кохати Польщу та забувати й ненавидіти Україну!

8. Нищіть в школі портрети польських королів, Пільсудського, польських панів, грабіжників Українського Народу, а на місце їх завішуйте портрети Шевченка, Франка, Гетьманів.

9. На таблицях виписуйте: «Ми хочемо української школи!» «Геть з польською школою!»

10. Коли зайда — вчитель схоче когось з Вас, що став в обороні рідної школи, бити чи викидати зі школи, всі, як один ставайте в його обороні й не дозволяйте над ним знущатися. Кидайте в учителя книжки, і все, що матимете під рукою. Жевіть вчителя — зайду й хруня зі школи!

11. Одягніть український одяг, наченіть українські відзнаки й пишайтеся, що Ви Українці. Всюди голосно заявляйте, що Ви Українці, що хочете лише справжньої української школи, а не лицької.

12. Зробіть собі українські, синьо-жовті прапорці та маршируйте через село, співайте українські пісні та кричіть: «Ми хочемо української школи», «Ми хочемо вчитися про Україну», «Хай живе справжня українська школа», «Геть з учителями ляхами», «Хочемо учителів Українців», «Геть з польськими школами».

Пам'ятайте, що лише боротьбою і то впертою, тривалою здобудете свою школу! Ворог відразу не скориться й буде Вас застрашувати, але Ви, діти слави своїх предків, не завстидайте і не оганьбійте їх слави, ідіть їх шляхами! Будьте тверді і завзяті в боротьбі! Будьте вірцем і для старших! Будьте для всіх прикладом, як треба шанувати своє українське ім'я й як треба боротися за краще майбутнє! Пам'ятайте, що за Вами стоїть і на Вас дивиться весь Український Нарід.

Як один! Всі до боротьби! Аж до перемоги!

Будьте відважні! Ставайте в обороні української школи!

1933
Організація Українських Націоналістів.